

DOBROGEA JUNĂ

POLITICĂ - ECONOMICĂ - CULTURALĂ - ZILNICĂ

Director-Proprietar
CONST. N. SARRY

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub No. 37 din Mai 1938

Abonamentul cu supliment cultural un an 800 lei — 6 luni 500 lei — Pentru Autorități și Instituții lei 2000
TELEFON No. 13.43 —

Redacția și Administrația:
CONSTANȚA, str. Scarlat Vărnava 7, 27

AMINTIRI

Noul perspective de activitate la Constanța

de E. M. BRANCOVICI

IV

Două erau obiectivele principale pe cari mi-am propus să le urmăresc: ridicarea producției agricole printr-o finanțare rațională și echitabilă proprietarilor agricoli cultivați, excluzând orice arendă, și al doilea finanțarea comerțului produselor agricole pe tot felul, promovând și exportul lor.

Agricultura în Dobrogea, în urma crizei din 1899, era într-o stare lamentabilă și proprietarii de mii de hectare moșie luaseră caleaștele, unde se împrumutau dela cămătari cu podeste sume, dar cu dobânzi de numai modeste nu erau. Dar majoritatea marilor agricultori aveau comandamente de urmărire. Conștient de grabnica nevoie de a remedia această situație în interesul consolidării economice a Dobrogei, am intervenit și obținut dela Consiliul de administrație autorizația de a finanța cu îndestulare pe proprietarii agricoli.

Începe pentru marea proprietate agricolă în Dobrogea o eră nouă printr-o masivă finanțare, căreia i-am pus două condiții esențiale și anume: 1) să achite datoriile la cămătari, concentrându-se exclusiv la Banca Generală, pentru a avea astfel o mai mare supraveghere.

2) să cultive cel puțin un sfert din terenul arabil, cu grâu. Până atunci aproape nu se cultiva grâu în Dobrogea, cu excepția lui Miulescu dela Murfatlar, care venise mai târziu aici dela Călărași noul (Ialomița) cu destule mijloace bănești și multă experiență. Se spunea că grâul nu merge în Dobrogea, ceace nu era exact, dovada succesele lui Miulescu; puținele semănături de grâu de primăvară (arnăut) făcute de țărani cu randamente reduse, nu puteau fi concludente. Adevărul era, că agricultorii dobrogeni se mărgineau la semănături de primăvară, din lipsă de mijloace pecuniare, iar confirmarea acestui adevăr rezultă din faptul că în 4-5 ani toți acești agricultori au reușit să albească creditorii la Bancă, numai după urma culturii grâului de toamnă.

În ceea ce privește situația comerțului produselor agricole

mai ales al cerealelor, experiența exportului masiv făcut de Banca Generală prin Constanța a fost o pregătire de mare folos pentru acel comerț, care lucrase în tot acel timp în cea mai mare parte pentru Banca Generală, procurându-i marfa din interior, dar care a profitat în largă măsură nu numai de experiența Băncii, ci mai ales de organizația și de utilajul create de Bancă. Cât despre magazinele de lemn construite în port, nu numai că nu m'am gândit un singur moment ca să le abandonez, după cum mi se sugerase la București, ci din contra, am mai înmulțit construirea de asemenea magazine, cari deveniseră acum cel mai prețios instrument al Băncii pentru finanțarea exportului de cereale, ele servind de antrepozit și gajare pentru garantarea sumelor împrumutate în cont curent. În aceste condiții, firme atât de modeste, s'au ridicat curând la importanță nebănuită și nesperată până atunci.

Dejațat acum de grijele și de surmenajul cauzate de exporturile pe contul Băncii, am putut să mă ocup mai intens de nevoile și de viitorul portului Constanța și ale comerțului dobrogean, lucru la care am pornit cu toată convingerea și plin de entuziasm și încredere.

Pe măsură ce comerțul din portul Constanța se desvolta, se simțea tot mai mult nevoia ordonării și disciplinării acestui mare comerț, dominat de comerțul cerealelor am întemeiat în acest scop Asociația Comercianților și Exportatorilor de Cereale din Constanța și am organizat Camera de arbitraj cu caracter privat, reglementând totdeauna uzanțele pieții Constanța. Instituția aceasta a funcționat sub președinția mea atât de perfect, încât pentru prompta și minuțioasă executare a hotărârilor acestei Camere de arbitraj, a fost de ajuns o singură sancțiune: excluderea din Asociație. Timp de aproape 12 ani, cât am prezidat această instituție, nu s'a întâmplat nici o singură defecțiune în executarea hotărârilor.

Ales președinte al Camerei (urmare în pag. 2-a)

Rânduri pentru un confrate

Criminalii văzduhului au sângerat multe inimi, printre care și a mea, căci am pierdut un caracter tare al scrisului periodic românesc, în funta lui PETRICĂ DIMITRIU, învățătorul dela Lipnița, granița și piatra de hotar a presei noastre Dobrogeane.

Eu am pierdut prin moartea lui dureroasă, un tovarăș sincer, în lupta condelului de apostolat. S'a dus Petrică Dimitriu!

Dascălul neînfricat dela Lipnița, a închis ochii sub trăsnetul flăcării ucigașe nord-americane!

Ne-am cunoscut cu mulți ani în urmă și-am legat amândoi, o tovarășie pentru „Luminare”, când eram amândoi în Durosfor.

Mulți l-au invidiat — ca și mine, dar mai mulți l-au apreciat. Eu însă l-am iubit și l-am stimat, pentru că merita.

Mi-aduc și acum aminte cu înfrigurare, câte nopți neodihnite pierdeam cu el pe marginea zefarului tipografiei din Siliștra, numai și numai ca „Țara lui Mircea” — „ziarul meu” cum îl numeam perând noi amândoi, să iasă de sub teasc, în formă și fond așteptat de mulțimea admiratorilor scrisului nostru.

Îl văd și azi cum se frământă, că nu ne ajung banii să-l scoatem cu numărul de pagini mărite. Era ziaristul cărui nu-i plăcea să fie scris la „speșta redacției” că... din lipsă de spații, regretăm că nu apare articolul Dvs...

Dar pe lângă admiratori, aveam și ostii, pentru că pe atunci se făcea politică.

Noi însă, deși cu concepții potrivnice la club, în „casa noastră”, „Țara lui Mircea”, eram asociați.

Asocieria noastră însă, n'avea scopuri materiale. Și cine cunoaște cum se scoate un ziar, poate verifica veracitatea afirmațiilor noastre.

Gazeta mergea de minune, dar am fost nevoiți de împrejurări, ca în Octombrie 1940, să ne despărțim.

Eu am rămas piatră de hotar în Dobrogea, iar Petrică Dimitriu, îmboldit pe nedrept de neplăcerile celor care-i negau naționalitatea, s'a stabilit în București.

Pentru notele sale calitative, i s'a încredințat condu-

(urmare în pag. 2-a)

CĂMINELE CULTURALE

Șezătoarea dela Techirghiol

În ziua de 9 Iulie a. c., în sala Căminului P. T. T. din localitate, s'a ținut, sub patronajul d-lui Colonel IGNATEȘCU, prefectul județului Constanța și în prezența d-sale, o foarte reușită șezătoare, al cărei rezultat moral și material a întrecut toate așteptările. S'au strâns aproape 90.000 (nouăzeci mii) lei, destinați desăvârșirii clădirii în construcție a Căminului Cultural local. (Într'un număr viitor vom publica lista principalilor donatori).

În fața unei asistențe, care umplea o foarte mare sală literalmente până la refuz, cel dintâi a luat cuvântul dl. DAN ALECU, care, după ce descrie, în mod emoționant, situația de azi a Romiei Eterne, a frontului dela Iași, trece la rostul șezătorii date pentru punerea în stare de funcționare a localului Căminului Cultural din Techirghiol — Cămin ce poartă numele cunoscutului artist Constantin Tănase. Conferențiarul face un portret admirabil al patronului Căminului, analizează opera lui revărsătoare de veselie, stăruie asupra influenței indeobște a veseliei asupra sufletului uman — influență cu atât mai necesară în împrejurările actuale, când moralul public trebuie ținut tot mai ridicat — și încheie cu o perorație care stărnește entuziasmul și aplauzele întregii asistențe.

Urmează dl. OCTAV SARGETIU, inspector la Fundațiile Regale, aflat întâmplător la Techirghiol care, după o scurtă și prealabilă introducere, recită două minunate poezii originale asupra Basarabiei și o a treia asupra Megidiei, unde se află temporar concentrat.

Corul de sub conducerea d-lui prof. AUR ALEXANDRESCU execută două cântări alese și o a treia națională în care atât de melodioasă voce a d-nei MOLDOVA ALEXANDRESCU, într'un solo acompaniat de cor, a smuls din nou admirația ascultătorilor.

A urmat dl. AL. POP. SCĂRIȘOREANU, atât de lubit și apreciatul poet dobrogean, care a recitat versuri proprii, subliniate îndelung de asistență.

Dl. Prof. ST. TARASOV, acompaniat la pian de d-ra OZANA ALEXANDRESCU, execută admirabil la vioară „Dorul” de Ciprian Porumbescu, după care, în aplauzele asistenței urcă tribuna dl. CONST. N. SARRY, organizatorul și sufletul acestei șezători, spre a rosti obșnuita d-sale Cronică, pe care, din cauza lungimii o vom reproduce în două numere ale ziarului, și va apare în broșură ce se va vinde tot în folosul Căminului.

Șezătoarea s'a încheiat cu o scurtă votbire a d-lui P. MACRI, primarul Techirghiolului, care a ținut să mulțumească tuturor, în frunte cu dl. Prefect, pentru reușita acestei șezători, al cărei produs va servi la cumpărarea a geamurilor și completarea dușumelii Căminului.

O notă specială în organizarea șezătorii, se cuvine d-lui CONST. SIMIONESCU, directorul școlii primare și al Căminului local, care și-a dat toată osteneala pentru amenajarea sălii, în care s'a desfășurat șezătoarea.

Actualitatea Techirghiolului

- Cămine și Tipuri -

de CONST. N. SARRY

Onorată asistență,

Cine din această sală, masculin sau feminin, Cine-i ăla să nu știe, ce-i aceea: Un „Cămin”?

Esti copil?... Cămin înseamnă: îngrijire, alinare... Toți din juru-ți, în totală și duioasă renunțare, îți respectă slăbiciunea și-ți zelică prezența... Pentru copii-și, Căminul este însăși Providența!... Ești adolescent? Căminul îți prepară viitorul Și te-ajută ca, în lume, să te-ncumești să-ți lei sborul!

Noui perspective de activitate la Constanța

(urmare din pag. 1-a)

de Comerț, am întemeiat prima Bursă de Cereale, pe care am organizat-o și reglementat-o, înzestrând-o chiar cu un local special în port, unde a funcționat până mai deunăzi, timp de aproape 40 de ani.

Grație dezvoltării rapide a agriculturii dobrogene, am putut da o solidă organizare a oboarelor de cereale din gările liniei Cernavoda-Constanța, dând naștere la un important trafic pe această linie; greutatea cea mare a fost întrebuintarea judicioasă a transporturilor pe această linie, care devenise supra-încărcată, iar numărul vagoanelor foarte restrâns a provocat un pericol agiotej; atunci pentru a pune capăt acestei stări de lucruri, nu numai dăunătoare, dar direct scandaloase, cu învoirea tuturor comercianților și exportatorilor de cereale, propun și obțin de la Direcțiunea generală a C. F. R. să mi se încredințeze mie distribuția vagoanelor pe această linie cu numărul de vagoane întrebuintat în medie zilnică până acum, luându-mi obligația de a mulțumi pe toți transportatorii. Timp de 10 ani, până la plecarea mea din Constanța, am îndeplinit zi de zi, în mod gratuit, această misiune, spre mulțumirea tuturor, dar în special a Direcțiunii generale C. F. R., scăpând definitiv de zănela reclamei și protestării.

Durerea cea mare pentru economia noastră națională erau pe atunci transporturile terestre și în special acelea pe căile ferate, cari rămăseră cu mult în urmă mării și rapidei dezvoltări economice în toate domeniile, mulțumită unei serii de recolte îmbelșugate; eu formulasem această situație în felul următor: economia noastră națională se dezvoltă în progresie geometrică, iar C. F. R. în progresie aritmetică, astfel că ele se distanțează tot mai mult, dacă nu se va face un efort mai mare pentru a se ajunge la curent în problema C. F. R. În această ordine de preocupare am luat contact în 1907 cu conducerea Camerei de Comerț și Industrie din București și cu președintele Societății Agrare, pentru convocarea unei adunări a tuturor categoriilor interesate la promovarea transporturilor pe C. F. R.

Adunarea a avut loc la București la 17 Martie 1907 și toate cererile interesate erau bine reprezentate prin trupele lor mai de seamă; fiind eu

inițiatorul, mi s'a făcut cinstea întâietății expunerii, care a servit ca bază de discuție. După ce am făcut o succintă expunere a situației puțin înviorătoare a transporturilor pe C. F. R., am prezentat un memoriu prin care propuneam ca Statul să contracteze un împrumut de una sută milioane lei, special afectat căilor ferate, iar anuitatea acestui împrumut să se acopere din sporirea cu 20 la sută a tarifelor de transport la mărfuri, arătând că nivelul scăzut al acestor tarife este o iluzie, căci consecințele directe și indirecte ale insuficienței căilor noastre ferate păgubesc de fapt pe producător și pe consumator cu 100 la sută și 200 la sută, echivalentul tarifelor de transport.

Toată asistența a aclamat expunerea mea, care a fost găsită foarte judicioasă și fondată, însă reprezentanții marilor agricultori latifundiați, — cari formau majoritatea adunării, — s'au opus la soluția majorării tarifelor de transport. La întrebarea mea, ce soluție propun D-ilor, mi s'a răspuns să este treaba Statului să găsească banii, dar că ei nu admit nici o sporire a tarifelor. Replica mea a fost: aceasta este curat conu Leonida al lui Carageale! În asemenea condițiuni, am cerut scuze de a fi deranjat atâta lume în mod inutil.

Am făcut totuși o ultimă încercare de unul singur și anume la ministrul de finanțe din guvernul Dimitrie Sturza, care era Emil Costinescu; i-am făcut expunerea mea și i-am prezentat memoriul, Ministerul împărțea în totul păreri mele, însă m'a sfătuit să nu mai insist în această chestiune, căci Primul-Ministru este adversar jurat al împrumuturilor și că trebuie să ne gospodărim cu ce avem, adăugând că vom face treptat ceea ce va trebui și pentru căile ferate. A fost o mare greșală politică, pe care armata noastră a resimțit-o rău în 1916, prin marea insuficiență a căilor noastre ferate.

Expunerea va urma în numărul viitor.

— Pentru punerea la adăpost de anumite surprize în cazuri de atacuri aeriene, populația orașului este stăruitor rugată ca atunci când se duc la adăpost, pe lângă valiza cu acte și alimente să-și ia cu ei și maștile de gaze.

Rânduri pentru un confrate

(urmare din pag. 1-a)

ceea unui cămin de ucenici. Și lucrurile mergeau de minune.

Aripi potrivnice, cu trăsnet și suflu barbar, i-au curmat zilele, tocmai în momentul când se frământa cum să iasă din împrejurările războiului.

A murit la datorie ca un erou.

Nu putea sfârși Petrică Dimitriu, gazetarul neînfricat al intereselor românești din Dobrogea, decât la datorie...

Omul virtuții nu poate muri decât virtuos!

De viața ziarului „Dobrogea Jună” Petrică Dimitriu a legat prin moartea lui, o piatră de granit a scrisului.

Pana lui a încetat de a mai semna PETRICĂ DIMITRIU, învățător Lipnița. Școala românească-i glorifică memoria, iar presa recunoaște, îi leagă cu cerneală neagră numele, de trecutul sbuciumat al Dobrogei.

Preotul ARGHIR BRĂTIANU

O nouă uzină de apă

Problema aprovizionării cu apă potabilă a cartierului Palaz și Brătianu a fost una dintre cele mai acute și cari a preocupat pe edilii noștri din ultimul timp.

Datorită activității Uzinelor Comunale, care și-au luat această sarcină, problema a fost favorabil soluționată.

În prezent la Uzinele Comunale, au început lucrările pentru construirea în regiunea Basarabi, a unei uzine de pompă, care va deservi cu apă potabilă întreaga regiune a văii Cara-su, cuprinsă între Medgidia și Cartierul Palaz al orașului nostru.

De la această uzină de pompă vor fi alimentate cu apă următoarele localități: Medgidia, Basarabi, Valea Seacă, Valul lui Traian și cartierele Palaz și I. C. Brătianu. Apa va fi scoasă din vechile fântâni, cari alimentau orașul între anii 1909-1913.

Lucrările fiind într'un stadiu înaintat, credem că în cel mai scurt timp se va face inaugurarea noii uzine de pompă.

Ti-înțgebași Căminul propriu? Ti-ai asigurat limanul, Care-ți ocrotește viața și-ți desfercă aleanul... Dar Căminul, în deobște, foc înseamnă și căldură — Focul, care propulsează însăși viața în natură... Leagăn al copilăriei, sprijin al adolescenței, Cetățuia a virtuții, cheazăla existenței. — Ce-i Căminul? Azi oricare, dintre noi, perfect o știe, Când l-am părăsit cu toții și umblăm în pribegie!

Onorată asistență,

Minunat și sfânt e Ghiolul și găsim aci de toate, Primăria se căsnește, să ne-aducă tot ce poate, — Vremea s-a făcut frumoasă și 'n plin toi e astăzi plaja, Căci alătura de Mare, Lacul își sporește vraja... Pe faleză, chiar pornit-a tineretu 'n promenadă... Filrt, tachinerie, șoaptă, ici-colea p escapadă... Peste tot societate și plăcută și aleasă, — Însă cine nu-și șoptește? «Tot mai bine e acasă!»

Doamnelor și Domnilor,

Depărtați azi fiecare de căminurile noastre, Grămădiți în chiloare primitive și sihastre, Cu bucătării reduse la o lampă «ideală», — Gândurile ne'ndreptarăm spre Căminul Cultural...

Știu, că se găsesc persoane, care-și strâmbă nas și gură, Când le pomenești vreodată, fie 'n treacă de cultură... Mai întâi, sunt toți aceia, cari, ca să citească o carte, Pun picioarele în apă și și-au capu 'ntr'altă parte. Sau deschid câte-o gazetă și-aea, poate, împrumutată Și adorm cu ea în mână, ori ceva anunțuri cată. Aștia, față de cultură, prind treptat, toți, o fobie, Care 'nțelul cu încetul se preface în manie... Sunt apoi, chiar unii tineri, împopoțonați, stilați, Cari-au renunțat la carte, socotindu-se 'nvățați... Cel puțin, se cred c'atare... Trist e faptul, mai ales Că, de-o vreme, fenomenul devenit-a foarte des! Uite, astăzi, tineretul, care se-afiă 'n Techirghiol, Prea puțin veni 'alcea... Cel mai mulți sunt la foot-ball, Întâi, „minte sănătoasă” și-ăpoi, „corpul sănătos” — Ne iavajă zicătoarea... Dar vedeți-gei fac pe dos!

Drag tineret,

Nu e tânăr, să nu treacă — o cunosc, că-s Stau-Păițiu! — Printr'o criză analoagă... Când, dând dracului cititul, Împănă de sine însuși și disprețuind ețea, El tăgăduiește totul, până și Divinitatea! Tineretă, tineretă! Vrei să treci peste incinte? Demnezou și 'nvățătura încrustează-le 'n minte! Una pe-alta completează și-amândouă fac din tine Omul, care să nu cadă în păcat și în rușine!

Iubiți Constanțeni,

Adunați noi, azi, cu gândul la Căminul Cultural, Care 'n Techirghiol, alcea, e 'ntr'un hal fără-de hal, — O clădire cu pereții jinduți de tencuială, Fără uși, fără ferestre, fără chiar de pardoseală, — Amintindu-ne cu toții, de Căminul părăsit Și ca o recunoștință celor ce ne-au găzduit, Să contribuim frățeste, dând toți mâna ca la hora, Și din ast Cămin să facem casa noastră a tuturor! S'arătăm noi, Constanțenii, celor de la Techirghiol, Cari cer mii pe chichine și pe un ou pretind un pol, Ba reclamă, pe de-asupra, taxe de sezon și cură Și în schimb ce își oferă?.. Purecii pe bălătură, — Bălegar pe trottoare, — nori de praf când nu-l noroi, Ca să-ți lași în el galoșii, — serenade de broscoi Care-ți șgărăie urechea pân' se face ziulică, Acompaniați adesea de fânțari cari te bășcă, — Că, așa pribegi și 'n lipsă, cum suntem noi, din păcate, Nu ne desmințim nici astăzi vechea generozitate Și că, chiar în suferință, prinși alcea, în lagună, Știm să ne păstrăm prestigiul și să facem mină bună. Deci să ne plătim și taxa cu o nobilă lujală, Căci „acolo unde-i lege, nu încap vreo tocmală”! Mai ales că stațiunea, unde-azi stăm în plină voie, Are, din nefericire, de 'mbunătățiri nevoie. Să-i dăm sprijinul noi dară, printr'un gest al eleganței, Neuitând că Techirghiolul filială-i a Constanței!

PAGINA

Administrației Județene și Comunale

Introducerea tramvaelor

fost salutăată cu vie satisfacție de populație

— Solemnitatea inaugurării tramvaelor —

Duminică dimineața, într'un cadru de sobră solemnitate, s-a desfășurat în șantierele Uzinelor Comunale, festivitatea inaugurării tramvaelor.

Festivitatea s'a redus la o scurtă și simplă slujbă religioasă, oficiată în prezența d-lui Constantin Cluc, ajutor de primar, delegat al d-lui Coi Popescu primarul municipiului, care de mai multă vreme se află suferind, a d-lui dr. ing. Eugen Bota, directorul Uzinelor Comunale, a șefilor autostrăzilor din localitate, a șefilor serviciilor U. C. C.-ului și a personalului de linie.

După terminarea serviciului religios, d. ing. Eugen Bota a făcut o amplă dăre de seamă asupra lucrărilor efectuate și asupra stadiului lucrărilor ce urmează să se facă pentru derestabilirea și altor linii, afară de cea pe care în prezent circulă tramvaelor.

Cu acest prilej ne simțim obligați să relevăm faptul că, populația orașului nostru a salutat cu satisfacție evenimentul și că populația mai are astăzi o dorință în legătură cu tramvaelor, este aceea ca liniile de tramvai să se înmulțească, deservind cât mai multe cartiere ale orașului, în special cartierele periferice îndepărtate, cum ar fi Ville Noi, Kilometrul Cinci, Brătianu, Palaz, Colciu și Anadolchiol.

Pentru moment, ca prim efect al punerii în circulație a tramvaelor, este faptul că autobuzele Soc. „Săgeata”, cari circulau pe linia 7, pe B-dul Regina Maria până la Tăbăcărie, circulă astăzi din Anadolchiol, deservind linia 1 combinat cu 4, pe traseul Anadolchiol, Carol, Ștefan cel Mare până la Brătianu, excluzându-se cele câteva autobuze particulare de mizerie, care făceau cursa Ștefan cel Mare-Brătianu.

Punerea în circulație a autobuzelor pe această linie, a realizat o mare înlesnire pentru locuitorii a trei dintre cele mai populate și mai importante cartiere.

În prezent Uzinele Comunale au pus în circulație numai trei vagoane, iar al patrulea vagon va fi pus în circulație peste câteva zile și în scurt timp, pe măsura necesităților vor mai fi puse în circulație încă cinci vagoane care se află gata în șantierele U. C. C.

Lucrările de construcție a vagoanelor, a remorcilor și a locomotivelor terestre și aeriene se execută sub direcția conducere a d-lui dr. ing. Bota.

Pe măsură ce împrejurările vor permite, traseul liniilor de tramvai se va extinde cuprin-

zând cartierele mărginașe, pe cari le-am enumerat mai sus, linia actuală, prelungindu-se până în stațiunea Mamaia, astfel că în scurt timp se poate spera că problema transporturilor în comun până la Mamaia și în celelalte cartiere să fie rezolvată.

GEORGE DIAMANDI

România
Primăria orașului Cernavoda
Jud. Constanța

Publicație

No. 4011 — 10 Iulie 1944

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 26 Iulie a. c., începând de la orele 10 dimineața, se vor ține în localul acestei primării următoarele 2 tratări directe:

1. — Pentru procurarea a 300 m. c. nisip de Dunăre, transportat în centrul orașului în figuri mari prismatice, necesar pentru reparațiunile străzilor din acest oraș, în valoare după deviz de lei 150.000.

2. — Pentru extragerea și transportarea a 450 m. c. piatră brută din cariera fabricii de ciment, pentru consolidarea fundației și reparațiuni la diferite străzi din acest oraș, în valoare după deviz de lei 300 mil.

Aceste tratări se vor ține în conformitate cu legea pentru simplificarea formalităților de angajarea cheltuielilor administrațiilor locale, publicată în M. Of. Nr. 21 / 1940 și cu modificările ce i s'au adus prin Decretul lege Nr. 1155, publicat în M. Of. Nr. 103 din 5 Mai 1943.

Pentru a fi admiși la această tratare concurenții vor avea asupra lor garanția de 5 la sută în numerar asupra valorii devizelor susmenționate. Devizul și toate actele referitoare la aceste tratări se pot vedea zilnic în orele de serviciu la cancelaria acestei Primării.

Primar, Al. Văja
Secretar B. Popescu

Mașină de scris

Marca „ADLER”

în bună stare de funcționare de vânzare.

A se adresa la redacție.

Coliji podurile caselor de orice fel de materiale inflamabile.

Noul orar al localurilor publice

Cu începere de la 10 Iulie 1944, în urma ultimei ordonanțe a Comandamentului local orele de închidere și deschidere a localurilor pe teritoriul județelor Constanța și Tulcea se modifică după cum urmează:

1. Piețele de alimente, magazinele alimentare din piață, măcelăriile și pescăriile vor fi deschise zilnic între orele 5—12.

2. Cofetăriile, braseriile și berăriile vor fi deschise între orele 7—11 și 16—20.

4. Birturile economice, ospătăriile, lactăriile și plăcintăriile vor fi deschise între orele 7—20.

5. Magazinele de orice categorie vor fi deschise între orele 7—13.

6. Farmaciile și frizeriile vor fi deschise în tot cursul zilei între orele 7—20.

7. Restaurantele:

Cele de clasa 1-a: vor fi deschise între orele 9—15 și 18—23.

Cele de clasa 2-a și 3-a: între orele 9—15 și 18—22.

Bodegile și cârciumile între orele 11—13 și 18—20.

8. Sațiile de spectacole, cinematografele și teatrele, între orele 15—22,30.

9. Restul dispozițiilor conform ordonanțelor Nr. 16 și 17.

Ministerul Justiției
Direcțiunea Judiciară

Publicație

DL Dimitrie Mihalovschi domiciliat în Constanța Reg. 8 A. A. Bat. 267 Constanța a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe numele său patrimonial de „Mihalovschi” în acela de „Mihalovschi Gheorghiu” spre a se numi „Dimitrie Mihalovschi Gheorghiu”.

Ministerul publică aceasta conform art. 11 din legea asupra numelui spre știința celor cari ar voi să facă opozițiune în termenul prevăzut de aliniatul II al zisului articol.

PRAVALIE MARE, poziție bună, cu beciu uscat și spațios, se închiriază de îndată. Adresa: Redacția ziarului.

Onorată asistență

Căți suntem aci, de fată, Constanțeni, Techirghioieni, Astăzi înfrății cu toți în perfecți concetățeni, Cum eu vreau ca să menținem buna dispozițiune, Cu 'nvoirea dumneavoastră, îndrăsnii-voiu a expune, — Cât mai deferent posibil, fără ură sau necaz Și insuflețit de scopul de a face numai haz, Câteva „eșantioane” vrednice de comentarii... Și-olu începe expozeul cu distinsul *Don 'Sollari*: Siluetă și ținută de Roman de pură vișă, Umbilă fără pălărie și pe ploaie și pe-arșiță, Iar căciula-i jegărită o păstrează pentru iarnă... Repezit puțin la vorbă, gura lui e-o 'ntreagă goarnă, De care însuși „Mușolini” se resimte câteodată, Căci puterea lui Sollari încă nu-i epuizată... Probă, că el, toată vremea, se 'nvârtește 'ntre cucoane, Le 'nsoțește prefutindeni, le servește macaroane... Când ceva li se scrintește ei aleargă și le-o drege, În cât toate li... adoră—dar, cu-atăta ei se-alege! Colindat prin toată lumea, cavalier făr' de prihană, Gentilețea întrupată, bun ca să și-i pui la rană, Pașnicul *Signor Sollari*, cum aude o alarmă, — Și chiar dacă nu se trage nici focșor măcar de armă — Nu-și mai nimereste locul; sare gardul, iese 'n stradă, Se ascunde în tranșee, fuge, intră sub vre-o ladă, Pipăindu-și pantalonii—dunga nu cumva să-și strice — El invocă pe Madona ca moralu-i să ridice... Mai ales de când pe-alcea se abat și-Americanii, A intrat de tot în grije, zilele li par cât anii, Vezl cu ochii cum slăbește, toți și toate li fac silă, — Așa 'n cât Luigi, bietul, a ajuns să-i plângl de milă.

Dar în timp ce *Don 'Sollari* a ajuns, de frică, iască, Un coleg al dumisale gata-i gata să plesnească, Este *Stelian Olteanu*, care-și zice „Căpitanii”... Căpitan de ce? De unde? Nu știu; nu-i văzui firmanul! De mirare nu-i... În porturi, înudează „Căpitanii”: *Captan Gheorghe*, *Captan Stavru*, *Captan Costa*, *Captan Iani!* Mulți din ei n'au nici chiar barcă... Titlu-i însă suveran: Se transmite prin tradiții — Căpitan din Căpitan!... Căpitan *Stelle* al nostru, cu-agentură de vapoare, Ingâimând în franțuzește convorbiri sforăitoare, Generos băiat de viață, chiar de nu-i titrat în formă, E pozat însă odată într-o stranie uniformă... Mai posedă, ca anexă, zisul nostru Căpitan, O ținută marțială și-o 'ndrăzneală de... Sultan, De-aea are și haremul — dar cum e din fire darnic, El „cadănele” și-împarte chiar cu cel dintâi paharnic.

Un Techirghiolean amfibiu, ce'n Constanța și-are ștabul, E *Simionescu Nicu*, poreclit aci *Nababul*. Post acum mulți ani în urmă gazetar în Capitală, Unde a știut să și facă mendrele cu socoteală, Reveni el în Constanța, în orașul său natal Și-și continuă treboara, grămădind la capital, — Ca 'n curând să se așeze în modern bălaș aici Și să taie la cupoane și cu foarfecl și cu bricl... Sau ca vajnic președinte la Oficiul de turism Să jupoale băjenarii c'un adevărat sadism. Anul ăsta li stă baia; asta i „manc”—nu sunt palavre... Totuși are el rezerve pentru leaota-i de javre. Mare-amic de animale, ca să fie „rococò” Crește și un pui acuma, strâmb și chior — numit „Cocò”!

Alt Techirghiolean amfibiu: venerabilul *Burghard*, — Rumen și frumos la față, parc' ar fi boit cu iard... De obârșie complexă: zămislit Bucureștean, Deveni de cinci decenii autentic Dobrogean. Veritabil politehnic: în juneța lui artist, Absolvent de comercială, el ajunge cheferist, Mare Șef la Cernavoda; de acolo, moșier, Astăzi polonit aicea proprietar și rentier... Răsfățat de „sfinți” la Centru, din cari unul tare-avut, Calul și-a jucat *Moș Burghard* unde-a vrut și cum a vrut... Doar un lucru nu-s în stare „sfinții” ca să-l nimerescă: Niște glande potrivite larăși ca să 'ntinerească, Căci, cucoanele cum vede, îmbrăcate 'n scurte rochii Și cu brațele sumese, *Mogulul* i se scurg ochii... De-aceea răsuflatul e tot „vai” și e tot „ol”, Că nu știe unde se-află năzdrăvanul Voronoi!

Alexandru Goiceanu — un alt tip interesant: Sprinter, pigicher, simpatc, om de-afaceri și berbant, E proprietar în Piață, c'o clădire 'mpunătoare, Cărela, din vreme 'n vreme, li dă altă 'nfățisare, A 'ncercat pe cârciumarul, însă dete de bocluc...

A plecat în lumea largă și a venit cu bani... buluc!
De-aea nu prea stă pe-alcea și gonind ra un buhal,
El colindă Țara toată, să nu prindă mucegal!

Bun vecin al lui Goiceanu este *Petre Vornicu* —
Rob al punctualității, cum ar fi și ornicu.
Tacticos, domol la vorbă, temător chiar de-umbra lui,
Numa 'n dragostele sale uneori o la hai-hui...
Bat-o Dumnezeu s'o bată dragostea, când e iubează,—
Chiar din Vornicu ea face o vedetă șugubează!

Un alt tip: *Constantinescu*, zis și *Nucă* și *Bădișă*
Scivisit ca o cucoană, ferchez ca o porumbiță.
Dând o grijă deosebită hainelor ca și prestației,
Azi, în Techirghiol, el trece drept arbitru-al eleganței.
Chiar porecla lui de „Nucă” și-a atras o nu știți, cum?
Ca primar a pus să tale niște nucă, ce-l stau în drum
Și-l păreau lui inestetici... Dar prefectul, om hain,
Ii și dăte pașaportul și îl scoase din tain.
Supărat, azi tot necăzul el pe chiriși și-l varsă,
De-l silește câte odată să-i mai joace câte-o farsă...

Încă un primar cu faimă—ras cam pe nepusă masă —
Este *Chiriac Nițescu*. O statură naltă, grasă,
Cu o față zâmbitoare, veșnic congestionată,
E născut să poruncească și din pumni mereu să bată...
I-au făcut real serviciu, când i-au scos din Primărie!
Ambiționat, își vede azi mai harnic de moșie
Și recolta-i merge strună, binecuvântat de Sus,
Încât toată ziuaica numai bine e dispus.
Doar când vede el pe *Peahă*,—gata s'a posomorât:
Se încrunță ca o fiară și l-ar strânge chiar de gât!

Fabricantul de sifoane *Nicolae Vidriștin*
Este un bălat de treabă, nalt, volnic, galant, chiar fin...
Tânăr e — dar ce surpriză!... Se plângea eri nu știu cine,
Că sifonul lui carbonic nu funcționează bine!

«Sprit» puternic, care 'mproșcă dela mare depărtare,
Este tizul său *Florescu* — Argeșan spătos și tare,
Care Biblia o știe pe de rost, din scoarță'n scoarță
Și primar n-a fost aicea dânsul să nu-l ia la harță.
Ba de unul ca să scape, să-l provoace ropotul,
La biserică se duse și a tras, noaptea, ciopotul!

Bun prieten cu Florescu e *Costică Băjenaru*,
Care-l ține bine hangu — însă numai cu paharu,
El în certuri nu se bagă: Fost primar în Techirghiol,
N'a lăsat, ca alți, în urma-i: vrajbă, goluri și părjoi!

Tot așa de blânzi și pașnici sunt și cei doi frați *Bejan*:
Nicolae la pangaru i și *Gheorghită* la bostan!

Vrednic de amintit mai este *Ionescu Micușnești* —
Pantofar de lux, cum nu e nici măcar în București;
Însă, dacă mergi la dânsul, el în loc să-ți ia măsura,
Este gata să se certe și te la înțai cu gura!
Și mai are o meteahnă pantofarul certăreț:
Se pretinde, sus și tare, vânător de mare preț...
Da 'atr'o iarnă, vrând să'mpuște un vulpoi ce totul strică,
Nimeri el pe *Petrescu*, zis și *Soare* și *Furnică*,
Care, într'adins, plecase „camuflat” la vânatoare,
Într'o cămășoale albă, ca să par' a fi ninsoare...
Micușnești, cum defte cu-ochii de stafia cea bălană,
Descărcă pe loc și arma, ciur făcând din alba-i „blană”...
Mulți îndreptăteau greșeala; o găseau chiar și uflă,
Căci *Petrescu*, l'a lui moară, dijmuia cam fără milă,
Fără nici un fel de scrupul, fără nici un fel de frică,
Găurind într'una sacii și cărând ca o... „furnică”...
Întâmplarea îndemnat-a pe istețul *Mărgineanu*,
Să „trântescă” o poemă, cu tot focu și elanu —
O poemă ce făcut-a mare valvă 'n Techirghiol,
Dând, în versuri saltărețe, pe-amândoi erol, de gol,
De atuncea *Mărgineanu*, îmbătut de-acest succes,
Foarte rar se mai trezește, fără să mai beie des...
Doar atâta:—după bala, ce o 'ncepe 'n primăvară,
Trece pe la „*Neucă Lume*” și și la câte-o iltrișoară...
S'încă una și iar una, din tavernă în tavernă,
Până ce își completează și scaldarea lui internă...

Politeja în persoană e, de sigur, *Foti Filii*...
Care știe să se plece chiar și față de umilii,
Numai treaba să și-o facă: Bala, plus la ea bacșișul
Și cu „Mica lui Bellona” fac să-i salte-alțișverigul
Și-l permit ca să jongleze, în năstrugnic pehlivan,
Când ca Grec din Messolonghi și când ca Macedonean...

Dar octogenarul nostru, veselul moșneg *Drăghici*,
Care forfotește 'ntr'una, cu căpsorul lui de-arici l.
Spune el c'a fost de toate... Eu l-am cunoscut mecanic
La „Filantropia” vecne... Spirit ager și vulcanic,
El în Techirghiol descinse și, în ciuda tuturoră,
Patentă o născocire: Fabrica de apă „*NORA*” l.
Ci-că apa-i „minerală”... N'ar fi tocmal, după nume,
Doctor *Dona* spune însă, c'așa apă nu-i pe lume!
Dintre alți veterani ai urbel, vechi slujbași, din câji mai știu,
Sunt Nea *Barbu Bălănică* și cu *Ionel Gheorghiu*
Care, cum îi vezi alături, parcă-s „tusea și cu junghiu!”

Și-amândoi, prin înclinare, își încnele vieții unghiul...
Un al treilea-i: *Diamandopol* flăcăiașul *Moș Mihale*,
Care și plânge tinerețea pe turitețele-i sofale...
Un alt veteran e tizu-i *Mihalache Gheorghiu*.
Așezat aci 'n Techirghiol, când era un sat pustiu...
Și în fine *Anghel Stoica*, podgoreanu din Topal,
Care aduce vin cu butia și-l dă cu preț minimal.
Bine face că evită astfel, el, pătania
Și stă tabla-pasă 'n fața Vilei „*Sya Fania*”

Doamnelor și Domnilor,

În localitate și Arta bine e reprezentată:
Jean Buluc, distinsul pictor, care 'n piață nu se arată.
Stă sus la etaj, în casă, închinat mirajului
Și e poreclit de lume: „*Prinț al camuflajului!*”

Și-alt artist mai e *Costescu*, un actor de veche clasă,
Cu o mască uscățivă, veștedă și negricioasă, —
Care, ici-cold, și îmbracă jantilica și melonul
Și se făjăie pe stradă, ca să-i vadă toți fasonul.
Iar din când în când—cu mușchii gâtului ce-i sunt cam sparți
Și câte-un discurs el „arde”, de mi-i face pe toți „*Marți!*”

Dar cum gelozia 'n artă e ca sarea în bucate,
Între cei doi „ași” relații nu se prind; chiar 's-încordate...
Ba 'atr'o zi, din vorbă 'n vorbă, în mania lor haină,
S'au încălerat orbește și se-umplură de... făină!...

Sfârșitul în numărul viitor

Aprovizionarea cu încălțăminte a sala- riaților din întreprinderi și instituțiuni

Primăria municipiului adu-
ce la cunoștința generală că,
în conformitate cu nouile
dispozițiuni în vigoare, a-
provizionarea cu încălțăminte
și materiale de reparațiuni
a salariaților din instituțiuni
și întreprinderi se va face
în modul următor:

1) Reparațiuni (Pingele)

Toate materialele desti-
nate reparațiunilor se vor
repartiza prin comisiunile de
eliberarea bonurilor de în-
călțăminte depe lângă Pri-
măria, atât pentru funcțio-
narii publici și particulari
cât și pentru lucrători.

Instituțiile și Industriile
cari vor, pot să ceară co-
lectiv materiale de repara-
țiuni prin comisiunile res-
pective.

2) Încălțăminte

Subsecretariatul de Stat
al Aprovizionării, va apro-
viona direct și numai cu
încălțăminte—gata— confec-
ționată, întreprinderile cu un
număr de peste 500 sala-
riați.

Funcționarii publici se vor
aproviona cu încălțăminte
gata, ca și în trecut prin
Economatul General al Funcțio-
narilor publici.

Deasemenea pensionarii
militari, ofițerii și subofițerii
de rezervă proveniți din ac-
tivitate, cum și familiile ace-
stora, vor fi aprovizionați
cu încălțăminte prin Econo-
matul General al Funcționa-
rilor Publici în București și
prin Economatele Județene
în provincie.

Normele de aprovizionare,
fixate prin Comunicatul Nr.
7638 din 10 Februarie 1943
se abrogă.

Biurul de încălțăminte

funcționează în fiecare Joi
și Vineri dela orele 8—12
pe lângă Primăria Muni-
cipiului Constanța.

Mica Publicitate

PROFESOR SECUNDAR
prepară corigențe latină, fran-
ceză, curs inferior, superior,
baccalaureat. Prețuri foarte
avantajoase.

Adresați-vă în str. Bolintineanu 37.

MIRACOPOL GHEORGHE
din Constanța str. Baru Mi-
halcea 54 furându-i-se Buletinul
populației eliberat din C-ța,
pașaportul și biletul de libera
petrecere și cartela de lemne
le declară nule.

EUFROSINA ȚIGĂU din
Constanța pierzând buletinul
populației No. 7757 eliberat de
Constanța îl declară nul.

LISIMACH DUMITRU din
Constanța S. N. C. tâmplar me-
canic pierzând autorizația de
înfrare în port o declară nulă.

DUMITRESCU ANTON din
Constanța str. Mircea No. 58
pierzând carnetul de invalid
și autorizație de import le de-
clară nule.

GHEȚU GHEORGHE din
Constanța str. Nicolae Ganeu
N 3 C. Br. pierzând buletinul
populației eliberat din Con-
stanța îl declară nul.

Implinindu-se 9 ani dela pl
carea dintre noi în lumea sp
rituală, a bunel și neuitate
mele sojii

Smara I. Scottzeanu

Sâmbătă 29 Iulie 1944 ora
a. m., se va oficia un parastas
pentru pomenirea sufletului
bun, în biserică Adormire
Maicii Domnului din Constanța
apoi la Cimitirul Eternitatea și
acasă în str. Ioan Lahovari
No. 90.

Rugăm rudele, prietenii și
pe cei ce au cunoscut-o să ia
parte la această ploasă cere-
monic.

Iancu D. Scottzeanu

Informațiuni

— Pentru însemnatele în-
făptuiri realizate la spitalul
mixt „Regele Carol I” din Plo-
peni, de către d. dr. Musă
conducătorul acelei instituții
cum și pentru grija pe care
depune numitul medic spre
a reduce mortalitatea infantilă în
acea regiune, dl. col. Ignătescu
prefectul județului, îl aduce
prin Buletinul Oficial, mulțu-
miri atât în numele d. sale
și în acela al locuitorilor.

— În ziua de 12 Iulie
la cimitirul din Constanța
în prezența unui număr
strâns de prieteni, în fruntă
cu d. Teodorescu Valah
decanul baroului, s'a slujit
un parastas pentru odihna
sufletului mult regretatului
Ioan N. Roman, dela a că-
rui moarte s'au împlinit
ani.

S'au deschis

în Techirghiol

Băile calde de nămol

„HAGI PANDELE”

Sub conducerea d-lui Foti Filii

Se fac CATAPLASME

Camele în dispoziția vizitatorilor, de toate categoriile